

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315220145
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2315220145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: SPP - distribúcia a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, zastúpený: JUDr. Jana Hreňová, advokátka, so sídlom Koreničova 2, Bratislava, o zaplatenie 2.579,78 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 15C/567/2015 - 419 zo dňa 12. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.579,78 eura s 5,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.480,78 eura od 06.11.2013 do 23.01.2014, s 5,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.180,78 eura od 24.01.2014 do 24.02.2014, s 5,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.890,78 eura od 25.02.2014 do 24.03.2014 a s 5,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.579,78 eura od 25.03.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom II. priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

2. Súd rozsudok po právnej stránke odôvodnil aplikáciou § 82 ods. 1 písm. d), ods. 2 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike (ďalej len „zákon o energetike“) a vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Vecne argumentoval tým, že žalobca vykonal na základe údajov, ktoré mu boli poskytnuté orgánmi činnými v trestnom konaní na odbernom mieste K. XXX, ktoré je odberným miestom žalovaného kontrolu, pričom pri tejto kontrole bolo zistené, že meradlo slúžiace na meranie spotreby zemného plynu malo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Uvedené meradlo bolo demontované a bolo podrobené znaleckému skúmaniu, ktorého výsledky žalobca zhodnotil tak, že na uvedenom meradle bolo preukázané porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a v dôsledku toho dochádzalo v období od 19.10.2012 do 10.09.2013 k neoprávnenému odberu zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike. Na základe toho vystavil žalobca žalovanému faktúru č. 90000168073 splatnú dňa 05.11.2013 na sumu 3.480,78 eura, ktorou si uplatnil nim tvrdenu škodu spôsobenú žalovaným vo forme neoprávneného odberu zemného plynu. Na stanovení výšky škody aplikoval žalobca vyhl. č. 449/2012. Po vystavení uvedenej faktúry vykonal žalovaný čiastočné úhrady, ktoré boli započítané na fakturovanú sumu, pričom z celkovo fakturovanej sumy zostalo neuhradených 2.579,78 eura.

3. Súd vo veci námietok žalovaného o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu zaujal stanovisko, že žalobca ako prevádzkovateľ distribučnej siete je osobou oprávnenou na náhradu škody, ktorá je spôsobená neoprávneným odberom plynu. Toto jeho právo vyplýva z § 82 ods. 2 zákona o energetike. Z uvedeného dôvodu teda súd vyhodnotil námietky žalovaného v časti nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu ako neopodstatnené. Aktívna legitímácia žalobcu je daná aj tým, že žalobca je vlastníkom plynu v distribučnej sústave, ktorá slúži na vyrovnávanie strát v prípadoch havárií a neoprávnených odberov, teda je nesporné, že neoprávneným odberom, ktorý bol realizovaný žalovaným, došlo k zníženiu objemu tohto plynu vo vlastníctve žalobcu a tým aj k zníženiu hodnoty žalobcu. Súd sa tiež stotožnil s tvrdeniami žalobcu, že meradlo na odbernom mieste žalovaného malo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, čo okrem iného vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku, ktorý si dal vyhotoviť žalobca, pričom uvedeným znaleckým dokazovaním bolo konštatované, že došlo k odstráneniu jedného zaisťovacieho prvku plomby. Medzi stranami sporu nebolo sporné a bolo preukázané, že meradlo s porušenými zabezpečovacími prvkami bolo umiestnené na mieste verejne neprístupnom. Z tejto skutočnosti je preto potrebné usudzovať a predpokladať, že k neoprávnenému odberu zemného plynu došlo s najväčšou pravdepodobnosťou s vedomím žalovaného.

4. V konaní bolo nesporne preukázané, že zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému odberu zemného plynu, a to s plnením znakov, ktoré predpokladá § 82 ods. 1 písm. d) zák. o energetike. V zmysle uvedeného ustanovenia zo strany žalovaného dochádzalo k odberu zemného plynu, pričom táto spotreba bola meraná meradlom s porušenými zabezpečovacími prvkami, čiže hodnoty namerané týmto meradlom je potrebné považovať za irelevantné, ktoré nemôžu tvoriť podklad pre určenie skutočnej spotreby. Zodpovednosť za neoprávnený odber zemného plynu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona o energetike je zodpovednosťou objektívnou, pričom týmto smerom sa uberá aj súčasná súdna prax a takéto stanovisko je podložené a vyplýva z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Obdo/51/2017 zo dňa 22.03.2018. Keďže v danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť, došlo k presunu dôkaznej povinnosti na žalovaného, ktorý musel, ak chcel byť v konaní úspešný, produkovať dôkazy, ktorými by aplikáciu objektívnej zodpovednosti vylúčil. Žiadne takéto dôkazy však žalovaný pred súdom neprezentoval, preto súd vychádzal z toho, že žalovaný je subjektom, ktorý zodpovedá za škodu spôsobenú neoprávneným odberom, ku ktorej došlo vyššie popísaným spôsobom. Čo sa týka výšky škody uplatnenej v spore žalobcom ide o škodu vypočítanú v zmysle vyhl. č. 449/2012, pričom k použitiu takéhoto spôsobu vyčíslenia škody došlo z dôvodu, že skutočne vzniknutú škodu nebolo možné vyčísliť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že v prejednávacom prípade neexistujú také objektívne a spoľahlivé podklady, na základe ktorých by bolo možné realizovať výpočet skutočne spôsobenej škody. Súd v tejto súvislosti poukázal taktiež na to, že v danom prípade nemohol sám určiť, škoda v akej výške by bola primeranejšia, pretože nedisponuje dostatkom podkladov a vstupných informácií a prípadná úvaha súdu by bola v konečnom dôsledku svojvôľou. Preto je podľa názoru súdu potrebné konštatovať, že právny poriadok Slovenskej republiky vo forme vyššie uvedenej vyhlášky ustanovuje spôsob výpočtu škody a dáva žalobcovi do rúk inštrument na jej výpočet. Ak žalovaný mal a má voči takémuto spôsobu určenia škody výhrady a námietky, mal produkovať dôkazy a tvrdenia, aké objektívne a spoľahlivé podklady je možné použiť na výpočet skutočnej škody, prípadne mohol tak, ako to naznačil súd druhej inštancie v svojom rozhodnutí, navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania. Žalovaný však žiadne takéto dôkazy neprodukoval a nespochybnil tým tvrdenie žalobcu, že škodu nie je možné určiť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Z tohto dôvodu preto súd zaujal stanovisko, že spôsob, ktorý na určenie škody použil žalobca, je spôsobom zákonným a žiadny iný relevantnejší a spravodlivejší spôsob určenia výšky škody nebol v spore zistený.

5. Súd pri svojom rozhodovaní opätovne nevychádzal z toho, že vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským. V tejto súvislosti sa súd preto nemohol stotožniť s argumentáciou súdu druhej inštancie, že spotrebiteľské právne vzťahy je potrebné chápať v širšom kontexte. Súd je presvedčený, že v prejednávacom spore nie je možné aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa a poskytnúť žalovanému takúto ochranu. V prejednávacom spore nie je základom právneho vzťahu strán spotrebiteľský právny vzťah, pretože žalobca nemá postavenie dodávateľa služby ani tovaru, pretože žiadny tovar ani službu žalovanému nedodával a až do zistenia neoprávneného odberu zemného plynu medzi nimi neexistoval žiadny zmluvný vzťah vzhľadom na to, že žalobca nebol voči žalovanému v postavení dodávateľa zemného plynu. Žalobca je prevádzkovateľom distribučnej sústavy a ako taký preto z povahy tohto jeho postavenia nevstupuje do zmluvných právnych vzťahov s odberateľmi

zemného plynu a naopak, žalobca vstupuje do právnych vzťahov iba so subjektmi, ktoré sa dopustili protiprávneho konania vo forme neoprávneného zemného plynu, takže vzťah medzi žalobcom a týmito subjektmi je vzťahom zodpovednostným, vyplývajúcim zo zákona o energetike. Súd považoval nárok uplatnený žalobcom za preukázaný a to na základe vyššie uvedených skutočností. Súd okrem istiny tvorenej vyčíslenou škodou priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úroku z omeškania pri zohľadnení čiastočných úhrad, ktoré žalovaný realizoval z pôvodne vyčíslenej škody.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech (pokiaľ súd prvej inštancie v bode 25 odôvodnenia rozsudku namiesto žalobcovi uviedol žalovanému, ide o chybu v písaní, pretože výrok rozsudku je správny a odôvodnenie má korešpondovať s výrokom).

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne, podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúru Ústavného súdu SR zaoberajúcimi sa princípom právnej istoty a právom na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie riadne a presvedčivo nevysporiadal so všetkými podstatnými právnymi a skutkovými tvrdeniami žalovaného a neodôvodnil, prečo rozhodol odchyľne oproti rozhodnutiam iných súdov, na ktoré žalovaný počas súdneho konania poukazoval. Porušenie práva strany je o to závažnejšie, keď súd prvej inštancie v prvom rozhodnutí vo veci samej posúdil relevantné právne a skutkové otázky diametrálne odlišným spôsobom (a žalobu zamietol) oproti spôsobu uvedenému v napadnutom rozhodnutí, pričom súd prvej inštancie túto podstatnú zmenu žiadnym spôsobom neodôvodnil. Žalovaný na podporu svojej argumentácie predložil súdu relevantné časti právoplatných súdnych rozhodnutí, ktoré sa zaoberali otázkou preukázania vzniku skutočnej škody v prípade poškodenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Súd sa výrazne odchyľil od rozhodovacej činnosti, podľa ktorej na to, aby si žalobca mohol uplatňovať škodu predstavujúcu množstvo plynu, nestačí preukázať len poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale je nevyhnutné preukázať aj samotnú neoprávnenú manipuláciu, teda zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkami žalovaného týkajúcimi sa hodnovernosti znaleckého posudku, (ne)preukázania vzniku skutočnej škody, zásadnej rozdielnosti rozhodovacej praxe, ako aj princípu objektívnej zodpovednosti.

8. Žalobca súdu predložil znalecký posudok, ktorý mal preukazovať poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, v konkrétnom prípade odstránenie pôvodnej plomby a jej nahradenie inou. Podľa žalovaného toto skutkové zistenie, odstránenie pôvodnej plomby a jej nahradenie inou, t. j. poškodenie plomby (právne posúdenie ako porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike) zo znaleckého posudku nevyplýva, pretože znalecký posudok ako dôkaz túto skutkovú okolnosť nepreukazuje a žalobca nepredložil žiadny iný dôkaz na preukázanie tejto pre vec podstatnej skutočnosti. Tým podľa názoru žalovaného nie je preukázané porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ani protiprávne konanie. Počas súdneho konania poukázal na niektoré nedostatky predloženého znaleckého posudku, ktoré robia znalecký posudok nepreskúmateľný. Zo znaleckého posudku nevyplýva, že plombu bolo možné opakovane demontovať a znova osádzať na svoje miesto (ľubovoľne vyberať), teda z neho nevyplýva, že došlo k porušeniu ochrannej funkcie plomby. Znalcom zvolený postup demontáže plomby (že do nej navíta šroub a následne ju násilne vytiahne, pričom pred znaleckým dokazovaním do nej žiadny šroub navítaný nebol) spôsobuje, že znalcom konštatované poškodenie jedného zaisťovacieho prvku plomby mohol spôsobiť sám znalec. Nie je teda vylúčené, že k poškodeniu jedného zaisťovacieho prvku plomby došlo až pri znaleckom dokazovaní, a teda odberateľ odoberal plyn meradlom, na ktorom nebolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Spôsob demontáže plomby v znaleckom posudku nie je uvedený a ani zaznamenaný, čo samo o sebe spochybňuje hodnovernosť znaleckého posudku a záverov v ňom uvedených, ktoré sú z tohto dôvodu nepreskúmateľné. Žalovaným uvádzaný spôsob demontáže plomby bol preukázaný a dokonca nebol zo strany žalobcu ani spochybnený. Týmto žalovaný preukázal, že k poškodeniu plomby mohlo dôjsť postupom znalca a žalovaný tak uniesol dôkazné bremeno tak, ako to uvádzal odvolací súd v bode 36 svojho rozhodnutia. Tieto nedostatky boli uvádzané už vo vyjadrení zo dňa 13.06.2016. Súd sa s týmito námietkami žiadnym spôsobom nevysporiadal. Znalecký posudok podľa žalovaného nepreukazuje také poškodenie plomby, ktoré by mohlo byť právne posúdené ako porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Tým nie je

preukázané protiprávne konanie zo strany žalobcu. Pokiaľ nie je preukázané protiprávne konanie, nie je možné priznať nárok na náhradu škody. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci sp. zn. 9Co/87/2017 a sp. zn. 25Co/18/2018.

9. Podľa žalovaného nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie spočíva v tom, že súd najprv skutkovú okolnosť (porušenie plomby = porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii) právne posúdil ako neoprávnený odber plynu a následne toto právne posúdenie považoval za skutkovú okolnosť (zo strany žalovaného dochádzalo k odberu zemného plynu) a robil z nej ďalšie skutkové závery. Žalobcom tvrdené skutkové protiprávne konanie nespočíva v neoprávnenom odoberaní plynu, ale v porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (a len toto bolo zo strany žalobcu preukazované, znaleckým posudkom). Neoprávnený odber plynu nie je skutkové konanie, ale jedná sa o právne posúdenie skutkového konania, porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Ak by žalobca preukazoval a preukázal porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, preukázal by skutkové konanie spočívajúce v poškodení plomby, ktoré je možné právne posúdiť ako „neoprávnený odber plynu“, avšak toto samo o sebe nestačí na to, aby súd priznal žalobcovi náhradu škody. Preukázanie poškodenia plomby je preukázanie protiprávneho konania, a nie preukázanie vzniku škody, preto žalobcu nič nezbavuje povinnosti preukázať vznik skutočnej škody tak, ako to vyžaduje § 82 ods. 2 zákona o energetike. Žalobca je tak naďalej povinný preukázať, či mu vznikla skutočná škoda, ktorá má predstavovať priamy a bezprostredný následok konania spočívajúceho v poškodení plomby.

10. Podľa názoru žalovaného „neoprávnený odber plynu“ nie je skutkové konanie, ale jedná sa o právne posúdenie skutkového konania. Ustanovenie § 82 zákona o energetike sa označuje ako „neoprávnený odber plynu“ a ide o legislatívny pojem, ktorý používa zákon o energetike. Ustanovenie § 82 zákona o energetike upravuje v ods. 1 písm. a) až h) niekoľko skutkových podstát, a pokiaľ dôjde k naplneniu všetkých znakov príslušnej skutkovej podstaty, takéto konanie sa právne/legislatívne označuje ako „neoprávnený odber plynu“. Odber plynu ako konanie spočívajúce v odoberaní, spotrebe plynu, však nie je znakom každej skutkovej podstaty uvedenej v § 82 ods. 1 písm. a) až h) zákona o energetike, preto nie každý „neoprávnený odber plynu“ v zmysle § 82 zákona o energetike v sebe zahŕňa aj konanie spočívajúce v protiprávnom odoberaní a spotrebe plynu. Ak sa používa slovné spojenie „neoprávnený odber plynu“, treba dôsledne skúmať a rozlišovať, či sa má na mysli činnosť spočívajúca v odoberaní zemného plynu, teda či osoba tvrdí, že iná osoba protiprávne odoberala a spotrebovala zemný plyn, alebo sa má na mysli iná činnosť spočívajúca v inom konaní než v odoberaní a spotrebe plynu, a potom osoba tvrdí, že iná osoba sa dopustila takého skutkového konania (odlišného od odoberania a spotreby plynu), ktoré zákon o energetike legislatívne označuje ako „neoprávnený odber plynu“. Uskutočňovanie odberu plynu, teda spotreba plynu, nie je znakom skutkovej podstaty podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, pretože predmetné ustanovenie sa týka výlučne zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ktoré nemá nijaký súvis, a to ani technický, so samotnou spotrebou, odoberaním plynu. Skutočnosť, či sa na meradle nachádza alebo nenachádza zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (plomba), nijakým spôsobom neovplyvňuje prietok plynu, množstvo odobratého plynu alebo zaznamenávanie množstva odobratého plynu. Pokiaľ sa plyn odoberá meradlom s poškodeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, tak samotný odber, spotreba plynu je legálna a realizovaná na základe právneho titulu, zmluva o dodávke plynu, ktorá vylučuje protiprávnosť samotného odberu, spotreby plynu, a množstvo odobratého plynu je zároveň zaznamenávané určeným meradlom. Spotrebované množstvo plynu tak nemôže predstavovať škodu, pretože toto množstvo plynu bolo spotrebované na základe právneho dôvodu, zmluvy o dodávke plynu. Ak by takáto zmluva neexistovala, nejednalo by sa o neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, ale o neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. a) zákona o energetike. Taktiež ak by množstvo odobratého plynu nebolo zaznamenávané, nejednalo by sa o neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, ale o neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o energetike, a v prípade nezaznamenávania odberu plynu určeným meradlom o neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike. Uvedené platí z dôvodu, že priamym a bezprostredným následkom konania poškodzujúceho zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii je poškodené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Len takéto konanie pokrýva § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike a dokonaním konania poškodzujúceho zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii je naplnená skutková podstata podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike. Z uvedeného tiež vyplýva, že výklad § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike nemôže byť extenzívny a nemôže viesť k tomu, že pod skutkovú podstatu § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike by bolo možné zahrnúť aj

také konanie, ktoré je znakom skutkovej podstaty iného druhu neoprávneného odberu plynu (§ 82 ods. 1 písm. a), b) alebo c) zákona o energetike).

11. Ustanovenie § 82 ods. 2 zákona o energetike určuje niekoľko oprávnených osôb ktoré sa môžu domáhať nároku na náhradu škody. Pluralita osôb oprávnených uplatňovať si nárok na náhradu škody súvisí s pluralitou skutkových podstát neoprávnených odberov plynu. Nakoľko v § 82 ods. 1 písm. a) až h) zákona o energetike je upravených niekoľko skutkových podstát, ktoré pokrývajú rôzne konania, tak aj následky týchto konaní budú rôzne. Potom za škodu v zmysle § 82 ods. 2 zákona o energetike bude potrebné považovať vždy ten následok, ktorý vzniká v priamej príčinnej súvislosti s konkrétnym konaním. Znamená to, že škoda v zmysle § 82 ods. 2 zákona o energetike sa môže líšiť, teda to, čo ju predstavuje, v závislosti od toho, o aký druh neoprávneného odberu pôjde. Napríklad v prípade neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. a) zákona o energetike bude škodou na účely § 82 ods. 2 zákona o energetike množstvo spotrebovaného plynu, pretože protiprávne konanie spočíva v odoberaní plynu bez uzatvorenej zmluvy o dodávke plynu. Naopak v prípade neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike bude škodou na účely § 82 ods. 2 zákona o energetike poškodené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, a nie množstvo spotrebovaného plynu, pretože protiprávne konanie spočíva v poškodzovaní plomby, následkom ktorého je poškodená plomba. Toto rozlišovanie je dôležité aj z hľadiska určenia výšky škody za predpokladu preukázania jej skutočného vzniku. Typový diagram dodávky a vyhl. č. 449/2012 možno za splnenia podmienky uvedenej v § 82 ods. 3 zákona o energetike použiť len v tých prípadoch neoprávneného odberu plynu, ktorých následkom je vznik škody predstavujúcej množstvo plynu, pretože uvedenými dvoma spôsobmi sa určuje výška škody predstavujúca množstvo plynu. Tieto spôsoby určenia výšky škody bude možné použiť len pri neoprávnených odberoch plynu podľa § 82 ods. 1 písm. a) a b) zákona o energetike. Nie je možné spoločne vykladať a aplikovať § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, § 82 ods. 2 zákona o energetike a vyhlášku č. 449/2012, pretože uvedená vyhláška určuje výšku škody predstavujúcej množstvo plynu, avšak následkom konania porušujúceho zabezpečenie nevzniká škoda predstavujúca množstvo plynu, ale škoda predstavujúca porušené zabezpečenie.

12. Zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii je plomba, ktorá sa nachádza na plynometri (meradle), a na ktorej sa nachádza overovacia a zabezpečovacia značka. Účelom plomby je ochrana indikačného zariadenia plynometra (číselníka) pred neoprávneným zásahom, ktorého cieľom by bolo zmeniť namerané údaje (stočiť číselník meradla). Plomba má zabrániť konaniu, neoprávnenej manipulácii s číselníkom meradla. To znamená, že ak konanie osoby smeruje k poškodeniu plomby a tým k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, tak osoba môže takto konať len s prípadným ďalším úmyslom, aby z jej strany bolo možné vykonať ďalšie konanie, a to samotnú neoprávnenú manipuláciu. Samotná neoprávnená manipulácia však napĺňa skutkovú podstatu neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike, ktorá je právne definovaná ako neoprávnený zásah, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Tieto dve skutkové konania sú však rozdielne a ani jedno z nich nesúvisí s iným samostatným skutkovým konaním predstavujúcim odoberanie zemného plynu. Poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a samotnú neoprávnenú manipuláciu však treba dôsledne rozlišovať, pretože ide o dve samostatné konania s dvomi odlišnými následkami (škodami), naplňujúce dva samostatné druhy neoprávnených odberov plynu. Vyššie uvedené znamená, že skutkové podstaty podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike a podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike spolu súvisia. Neznamená to však, že preukázaním jednej skutkovej podstaty je automaticky preukázaná druhá skutková podstata, a taktiež to neznamená, že pri jednej skutkovej podstate treba preukazovať aj znaky druhej skutkovej podstaty. Je len na prevádzkovateľovi distribučnej siete, či bude preukazovať len § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, alebo spoločne s ním aj § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike, a opäť je len ňom, či sa bude domáhať náhrady škody predstavujúcej poškodenú plombu (§ 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike) alebo aj škody predstavujúcej množstvo plynu (§ 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike).

13. Žalovaný nesúhlasil s vyjadrením súdu prvej inštancie že mal produkovať dôkazy a tvrdenia, aké objektívne a spoľahlivé podklady je možné použiť na výpočet skutočnej škody, prípadne mohol tak ako to naznačil súd druhej inštancie v svojom rozhodnutí navrhnuť vykonanie znaleckého dokazovania. Žalovaný mal z odôvodnenia dojem, že podľa súdu bolo povinnosťou žalovaného určiť konkrétnu výšku škody, pretože výsledkom prípadného ďalšieho dokazovania alebo znaleckého dokazovania by de facto bolo určenie konkrétnej výšky škody (za predpokladu preukázania jej vzniku). Určenie, čo možno považovať za objektívne a spoľahlivé podklady v zmysle § 82 ods. 3 zákona o energetike je otázka

právna, a preto nie je možné v tomto smere vykonávať dokazovanie, ale len právne argumentovať. Dokazovanie by bolo namieste až vtedy, keď by bol určený samotný spôsob určenia výšky škody ako spôsob zabezpečujúci objektívne a spoľahlivé podklady pre určenie výšky škody, pričom samotným dokazovaním by došlo k jeho realizácii a k určeniu konkrétnej výšky škody. Je dôkazným bremenom žalobcu, aby preukázal podmienky uplatňovania nároku na náhradu škody. Keďže žalobca pristúpil k určeniu výšky škody podľa vyhl. č. 449/2012 je len jeho povinnosťou preukázať, že nemohol vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, a preto mal daný dôvod podľa § 82 ods. 3 zákona o energetike na postup podľa vykonávacieho predpisu. Žalobca splnenie tejto podmienky uvedenej v § 82 ods. 3 zákona o energetike odôvodnil tým, že porušením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii dochádza k zániku platnosti overenia určeného meradla v zmysle zákona o metrológií, a preto zaznamenané údaje nemôžu byť objektívnym a spoľahlivým podkladom v zmysle § 82 ods. 3 zákona o energetike. Podľa žalovaného zánik platnosti overenia určeného meradla nemôže negovať hodnoty zaznamenané meradlom. Zánik platnosti overenia určeného meradla je právna skutočnosť, ktorá nemôže poprieť skutočný stav, namerané hodnoty. Žalobcom tvrdený dôvod zániku platnosti overenia určeného meradla spočíva v poškodení plomby, avšak plomba nemá žiadny priamy vplyv na technické zaznamenávanie plynu, a teda nemá žiadny vplyv na spôsobilosť meradla správne zaznamenávať odber plynu. Poškodenie plomby nespôsobuje nefunkčnosť meradla, pričom zo strany žalobcu nebolo tvrdené a ani preukázané, že by meradlo bolo v rozhodnom období nefunkčné, alebo že by bol do neho vykonaný taký zásah, ktorý by ovplyvnil namerané údaje (aj keď by ako taký nespôsobil nefunkčnosť meradla), t. j. nebolo preukázané a ani tvrdené, že by namerané údaje nezodpovedali skutočnosti. Aj keby žalovaný pripustil, že zánik platnosti overenia určeného meradla spôsobuje nemožnosť zohľadnenia nameraných údajov, tak zohľadniť ich nemožno až od momentu zániku platnosti overenia, pričom do momentu zániku platnosti overenia sú namerané údaje plne akceptovateľné. Žalobca neuviedol, kedy, ku ktorému konkrétnemu dňu, malo k momentu zániku platnosti overenia dôjsť. Žalovaný vyčerpávajúco vysvetlil, prečo zánik platnosti overenia mohol nastať najskôr v momente zistenia poškodenia plomby, t. j. ku dňu vykonania znaleckého posudku, čo znamená, že do dňa demontáže meradla sú namerané údaje relevantné. Zároveň uviedol, prečo nie je možné spoločne uplatňovať zákon o metrológií a vykonávaciu vyhlášku č. 449/2012, ktorá nie je vykonávacía vyhláška k zákonu o metrológií, ale k odlišnému zákonu.

14. Objektívnym a spoľahlivým podkladom pre určenie výšky škody sú podľa žalovaného hodnoty množstva plynu za predchádzajúce obdobia, ktoré sú uvedené v predchádzajúcich vyúčtovacích faktúrach. Tento prístup v podstate potvrdil aj odvolací súd, keď uviedol „súd prvej inštancie môže zobrať do úvahy pri zisťovaní výšky škody predchádzajúcu históriu spotreby plynu neoprávneného odberateľa, ak je táto k dispozícii.“ Žalovaný bol názoru, že uniesol dôkazné bremeno, keď preukázal, ktoré sú objektívne a spoľahlivé podklady pre určenie výšky škody, a prečo žalobca nemohol postupovať podľa vyhl. č. 449/2012. Žalovaný však nemôže byť nositeľom dôkazného bremena až v takom rozsahu, že by bolo jeho povinnosťou zisťovať výšku škody pomocou dvoch ním uvedených spôsobov. Ak by bolo povinnosťou žalovaného určovať konkrétnu výšku škody, a nielen spôsob jej určenia v zmysle § 82 ods. 3 (za účelom preukázanie nesplnenia podmienky postupu podľa vykonávacieho predpisu), došlo by k preneseniu dôkazného bremena žalobcu na žalovaného. Z hmotného práva vyplýva, že žalobca je nositeľom dôkazného bremena spočívajúcim v preukázaní podmienok uplatňovania nároku na náhradu škody, vrátane preukázania správnej výšky škody. Je nepredstaviteľné, aby sám žalovaný mal vo svoj neprospech a na svoju ujmu preukazovať, akú konkrétnu výšku škodu má žalobcovi nahradiť, keď toto má byť úlohou žalobcu. Takéto otočenie dôkazného bremena v časti konkrétneho určenia výšky škody (nielen jeho spôsobu), je porušením zákazu sebaobviňovania.

15. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a plne sa s ním stotožňuje. Žalovaným namietaná skutočnosť o rozpore vnútroštátnej judikatúry nie je správna (rozhodnutia prvoinštančných a odvolacích súdov nie je judikatúra), pričom nie je správne ani namietané odchylenie od ustálenej rozhodovacej praxe súdov, keďže rozhodnutie súdu je plne súladné s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Argumentáciu žalovaného, že nemá žiadnu zákonnú možnosť, aby vylúčil objektívnu zodpovednosť, resp. aby sa jej zbavil a preto je potrebné aplikovať ustanovenia všeobecnej

právnej úpravy o zodpovednosti za škodu, považoval žalobca za absurdnú. Pokiaľ zákon neuvádza žiadne možnosti liberácie, je zrejme, že sa jedná o zodpovednosť za škodu založenú na objektívnom princípe bez možnosti liberácie. Uvedené však celkom neplatí, keďže z jednotlivých skutkových podstát neoprávneného odberu zemného plynu uvedených v § 82 zákona o energetike je možné odvodiť skutočnosti, ktorých naplnenie, resp. ktorých preukázanie sa pre vznik neoprávneného odberu vyžadujú. Napríklad pre neoprávnený odber zemného plynu podľa § 82 ods. 1 bez uzavretej zmluvy, je možné odvodiť ako dôvod liberácie preukázanie zmluvného vzťahu. Obdobne možno postupovať aj v ostatných prípadoch skutkových podstát neoprávneného odberu zemného plynu.

17. Zákonná úprava ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) je vybudovaná na princípe objektívnej zodpovednosti za škodu vzniknutú neoprávneným odberom, a to bez ohľadu na to, kto zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii poškodil. Za škodu takto vzniknutú robí zákon bez ďalšieho zodpovedným odberateľom. Princíp objektívnej zodpovednosti za škody vzniknuté neoprávneným odberom plynu meraným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, spočíva v tom, že pri naplnení tejto skutkovej podstaty nie je potrebné preukazovať, či meradlo bolo poškodené zavinením žalovaného a či k porušeniu došlo v dôsledku jeho zásahu. Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zaoberajúcimi sa otázkou objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber zemného plynu (uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/51/2017 zo dňa 22.03.2018, uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/32/2012 zo dňa 29.11.2018, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/99/2012 zo dňa 12.03.2015, rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/102/2010 zo dňa 29.11.2011).

18. Čo sa týka vyčíslenia náhrady škody za neoprávnený odber zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike žalobca odkázal na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/32/2018 zo dňa 29.11.2018, v ktorom sa Najvyšší súd SR zaoberal aj spôsobom výpočtu náhrady škody za neoprávnený odber zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike. Uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR potvrdzuje správnosť postupu žalobcu pri vyčíslení náhrady škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu. Žalobca nesúhlasil ani s tvrdením žalovaného, že odber plynu ako konanie spočívajúce v odoberaní, spotrebe plynu nie je znakom každej skutkovej podstaty uvedenej v § 82 ods. 1 písm. a) až h) zákona o energetike, preto nie každý „neoprávnený odber plynu“ v zmysle § 82 zákona o energetike v sebe zahŕňa aj konanie spočívajúce v protiprávnom odoberaní a spotrebe plynu. Výklad uvedeného ustanovenia zákona, ktorý uskutočnil žalovaný vo svojom podaní, je v rozpore so zásadami logiky. Znenie ustanovenia § 82 ods. 1 taxatívne vymedzuje, kedy sa odber plynu považuje za neoprávnený odber plynu. Samotné ustanovenie § 82 ods. 1 začína vetou: „Neoprávneným odberom plynu je odber“ a následne v písmenách a) až h) nasleduje taxatívny výpočet dôvodov, kedy sa odber plynu považuje za neoprávnený. Z uvedeného je zrejme, že odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete, sa považuje za neoprávnený odber plynu. V danom prípade sa meradlo nenachádza na verejne dostupnom mieste a prístup k nemu má len žalovaný, čo vyplýva zo zápisu zo dňa 17.09.2013, ako aj z montážneho listu meradla číslo: 1200039302 zo dňa 17.09.2013, ktorých správnosť deklaroval aj žalovaný vlastnoručným podpisom. Znalec v znaleckom posudku konštatoval, že zistil porušenie - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby.

19. Žalobca ako prevádzkovateľ siete meradlo na odbernom mieste žalovaného namontoval. Uvedenou skutočnosťou sa teda nie je potrebné vôbec zaoberať, a to aj s poukazom na skutočnosť, že žalobca už v podanej žalobe ako dôvod náhrady škody tvrdil, že si uplatňuje náhradu škody z titulu neoprávneného odberu plynu meraného určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Žalobca teda musí v prvom rade preukázať, že došlo k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Skutočnosť, že došlo k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, žalobca preukázal znaleckým posudkom. Žalobca tak preukázal, že došlo k naplneniu podmienky vyjadrenej v hypotéze, čo má za následok, že takýto odber je v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike považovaný za odber neoprávnený. Znalec v znaleckom posudku skúmaním potvrdil, že optickým skúmaním povrchu plomby zistil poškodenie, odstránenie jedného zaisťovacieho prvku. V zmysle § 16 ods. 2 písm. d) zákona č. 382/2004 Z. z. je znalec povinný vykonávať znaleckú činnosť nestranne. Znalec Ing. Peter Leška, je riadnym znalcom zapísaným v zozname znalcov evidenčné číslo: 914169, vykonávajúcim okrem iného znaleckú činnosť v odbore: 390000 - Strojárstvo, odvetvie: 391100 - Mechanické zabezpečovacie systémy ako aj odbore: 490000 - Kriminológia, odvetvie: 490300 - Mechanoskopia. Znalec je povinný postupovať pri vypracovaní znaleckých posudkov podľa príslušných ustanovení zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch

a prekladateľoch a je nezávislou a nestrannou osobou. Podľa žalobcu je spochybňovanie záverov znaleckého posudku žalovaným irelevantné, keďže vznesené námietky nie sú spôsobilé spochybniť odbornosť znalca a závery ním vyslovené v znaleckom posudku. Tvrdenia žalovaného o potrebe skúmania meradla z dôvodu jeho samotnej funkčnosti nie sú potrebné. Porušením plomby platnosť overenia meradla zanikla, a teda údaj uvedený na číselníku nebolo možné akceptovať a množstvo spotrebovaného plynu bolo určené prostredníctvom zákona, resp. vyhlášky. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. Žalovaný v replike k časti vyjadrenia žalobcu o judikatúre a ustálenej rozhodovacej praxi uviedol, že každá zo strán má právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré je súčasťou práva na spravodlivé konanie. Súd sa musí vysporiadať s argumentmi strany, a to obzvlášť v prípade, keď sú tieto argumenty podporené súdnymi rozhodnutiami, bez ohľadu na to, ktorý súd takéto rozhodnutie vydal. Účelom argumentácie žalovaného týkajúcej sa objektívnej zodpovednosti je poukázanie na niekoľko dôvodov, ktoré odôvodňujú prekonanie uplatňovania princípu objektívnej zodpovednosti a začatie uplatňovania princípu subjektívnej zodpovednosti. Súd sa s jeho argumentmi vôbec nezaoberal, a žalobca neuviedol žiadne argumenty, ktoré by spochybnili ním uvádzané argumenty proti uplatňovaniu princípu objektívnej zodpovednosti. Žalobca nerozlišuje medzi vznikom zodpovednosti a zbavením sa zodpovednosti. Ak nejaký znak skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu nie je preukázaný, nevzniká zodpovednosť za škodu. Keďže zodpovednosť za škodu nevzniká, nemožno sa jej ani zbaviť. Zbaviť sa zodpovednosti za škodu možno len v prípade, pokiaľ zodpovednej osobe zodpovednosť za škodu vznikne. Z týchto dôvodov je zrejmé, že ak sa preukážu dôvody preukazujúce nesplnenie podmienok uplatňovania nároku na náhradu škody, tak tieto dôvody nemožno považovať za liberačné dôvody, pretože v takomto prípade zodpovednosť za škodu ani nevznikne. Ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike treba vykladať tak, že zahŕňa len skutkové konanie poškodenie plomby, ktorého priamym a bezprostredným následkom je poškodená plomba. Poškodená plomba je potom škodou podľa § 82 ods. 2 zákona o energetike v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike. Konaním poškodzujúcim plombu nevzniká škoda predstavujúca množstvo plynu, pretože medzi konaním poškodzujúcim plombu a množstvom plynu nie je vzťah príčiny a následku. Výklad žalobcu znamená, že rôzne skutkové konania uvedené v § 82 ods. 1 písm. a) až h) zákona o energetike (napr. odber plynu, stočenie číselníka meradla, poškodenie plomby, nezaplatenie za plyn alebo nesprístupnenie meradla) majú mať rovnaký skutkový následok - škodu predstavujúcu množstvo plynu. Takýto záver je logický nezmysel, pretože rôzne skutkové konania majú rôzne skutkové následky, t. j. rôzne škody, a to aj v prípade, ak by sa všetky rôzne skutkové konania totožne právne posudzovali ako „neoprávnený odber plynu“. Žalovaný trval na námietkach týkajúcich sa znaleckého posudku, ktorých dôvodnosť preukazuje aj rozhodnutiami odvolacieho súdu. Žalobca vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne vecné protiargumenty, ktoré by mali vyvracať ním uvedené nedostatky znaleckého posudku. Žalobca len poukazuje na všeobecnú povinnosť znalca vykonávať znaleckú činnosť nestranne a v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Táto všeobecná povinnosť znalca však nevylučuje, že znalec môže urobiť chybu.

21. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

22. Odvolací súd sa v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, považuje ich za vecne správne a odkazuje na ne. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné k odvolacím dôvodom:

23. Podľa § 76 ods. 11 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike, odberateľ plynu je povinný prevádzkovať odberné plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo. Akýkoľvek zásah do určeného meradla v rozpore s osobitným predpisom je zakázaný.

24. Podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike, neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

25. Podľa § 82 ods. 2 zákona o energetike, odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

26. Podľa § 82 ods. 3 zákona o energetike, ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom podľa § 95 ods. 1 písm. l).

27. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 449/2012, škoda spôsobená neoprávneným odberom plynu sa v prípade, ak nie je možné použiť na určenie množstva neoprávnené odobratého plynu údaje určeného meradla, vypočíta ako súčin množstva neoprávnené odobratého plynu určeného podľa odsekov 3 až 11 a jedenaplnásobku referenčnej ceny plynu platnej v mesiaci zistenia neoprávneného odberu plynu, zverejnenej na webovom sídle prevádzkovateľa distribučnej siete, v prípade neoprávneného odberu plynu, ku ktorému dochádzalo v objekte, ktorý je určený na trvalé bývanie.

28. Podľa § 1 ods. 9 vyhlášky č. 449/2012, ak v prípadoch neoprávneného odberu plynu s meradlom, ktoré nesprávne zaznamenávalo alebo nezaznamenávalo odber plynu alebo na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nemožno zistiť dobu trvania neoprávneného odberu plynu, odber plynu sa účtuje odo dňa, ku ktorému bol na predmetnom mieste prevádzkovateľom siete vykonaný posledný fyzický odpočet určeného meradla predchádzajúci dňu zistenia neoprávneného odberu plynu, nie však viac ako 12 mesiacov odo dňa zistenia neoprávneného odberu.

29. Podľa § 15 ods. 6 písm. d) zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii, platnosť overenia určeného meradla zaniká, ak bola poškodená, pozmenená, odstránená alebo inak porušená overovacia značka alebo zabezpečovacia značka.

30. Ustanovenie § 82 zákona o energetike konkretizuje niekoľko skutkových podstát, ktoré označuje za neoprávnený odber plynu, pričom z hľadiska posúdenia druhu zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú dodávateľovi plynu neoprávneným odberom podľa § 82 zákona o energetike treba dôsledne rozlišovať, od ktorej skutkovej podstaty (z viacerých možných) neoprávneného odberu dodávateľ plynu, resp. prevádzkovateľ distribučnej siete odvíja porušenie povinnosti, keďže prichádza do úvahy tak subjektívna zodpovednosť odberateľa plynu, ako je to napr. v prípade neoprávneného odberu plynu v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. c) zákona (neoprávnený zásah „odberateľa“ do meradla), ako aj objektívna zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, ako je to napr. v prípade neoprávneného odberu plynu v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) zákona (odber plynu meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii). Ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike obsahuje definíciu neoprávneného odberu a ods. 2 citovaného ustanovenia právne dôsledky v súvislosti s neoprávneným odberom, t.j. povinnosť takéhoto odberateľa uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete, prevádzkovateľovi distribučnej siete alebo prevádzkovateľovi zásobníka plynu škodu, ak vznikla.

31. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie neodôvodnil odklon od rozhodovacej praxe iných súdov, na ktorú počas konania poukazoval. Zároveň nebol podľa žalovaného zo strany súdu odôvodnený ani odklon od jeho prvého rozhodnutia vo veci samej (rozsudok č.k. 15C/567/2015 - 168 zo dňa 01.12.2016, ktorým bola žaloba zamietnutá).

32. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní nie je v zásade viazaný rozhodnutiami iných súdov, avšak v zmysle čl. 2 ods. 1, 2 CSP musí byť naplnená právna istota strán konania.

Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Rozhodovanie v súlade s ustálenou súdnou praxou je teda naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 ods. 2 základných princípov. Ustálená rozhodovacia prax má byť vytváraná najvyššími súdnymi autoritami, pričom v systéme všeobecného súdnictva je touto autoritou Najvyšší súd SR, ale nepochybne sú nimi aj Ústavný súd SR, Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu a ak pôjde o aplikáciu únijného práva, tak Súdny dvor EÚ. Najvyšší súd SR sa opakovane vo svojich rozhodnutiach zaoberal neoprávneným odberom plynu v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, za ktorý je potrebné v zmysle citovaného ustanovenia považovať odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Obdo/51/2017 zo dňa 22.03.2018 zosumarizoval ustálenú rozhodovaciu prax v prípade neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) citovaného zákona o energetike. Najvyšší súd SR jasne konštatoval, že v prípade žaloby o náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu je povinnosťou súdov dôsledne vychádzať z toho, podľa akej skutkovej podstaty uvedenej v ustanovení § 82 ods. 1 zákona o energetike si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody. Podľa ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike je odberateľ plynu zodpovedný za neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bez ohľadu na zavinenie odberateľa plynu. Zodpovednosť odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu je objektívna a je daná vtedy, ak v rozhodnom období odoberal plyn, ktorý bol meraný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t.j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu, vrátane ušlého zisku. Za splnenia týchto predpokladov nemožno konštatovať, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie žiadneho z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu. Uvedené znamená, že za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu zákon (v § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike) považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Pritom je irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu, ktoré sú spolu so zavineným konaním odberateľa plynu podstatné pre naplnenie skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike, podľa ktorej si však žalobca v rozhodovanej veci neuplatnil svoj nárok. Druhým predpokladom zodpovednosti za škodu (vznikom škody), ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Tretím predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je potom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že uvedené právne závery aplikoval Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/32/2018 zo dňa 29.11.2018, pričom tieto závery zároveň označil za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní postupoval v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, pričom priamo poukázal aj na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/51/2017. Jeho odklon od rozhodovacej praxe iných súdov, ako aj od svojho predchádzajúceho rozhodnutia zrušeného rozhodnutím dovolacieho súdu č.k. 23Co/119/2017 - 227 zo dňa 26.03.2018 bol tak opodstatnený, dokonca žiaduci.

33. Žalobca si v konaní uplatnil nárok podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike. V prejednávanej veci je z vykonaného dokazovania zjavné, že došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle zemného plynu č. 952301302196 namontovaného na odbernom mieste, na ktorom je na odber plynu prihlásený žalovaný. Žalobca do spisu založil znalecký posudok č. 348/PL-2013 znalca Ing. Petra Leška, ktorým preukázal porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (poškodenie plomby) na predmetnom meradle. V znaleckom posudku znalec konštatoval, že optickým skúmaním povrchu plomby zistil porušenie - odstránenie jedného zaistovacieho prvku plomby.

34. Žalovaný v odvolaní poukazoval na nedostatky znaleckému posudku, ktorý predložil žalobca. Namietal jeho hodnovernosť. Taktiež uviedol, že poškodenie jedného zaistovacieho prvku plomby

mohol spôsobiť samotný znalec. Na podporu svojich argumentov žalovaný poukázal na rozhodnutia odvolacieho súdu v obdobných veciach (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/87/2017 zo dňa 27.06.2018 a sp. zn. 25Co/18/2018).

35. K námietkam žalovaného k znaleckému posudku, odvolací súd konštatuje, že znalecký posudok vypracoval znalec zapísaný v zozname znalcov v odbore kriminalistika, odvetvie mechanoskopia. Znalecký posudok bol vypracovaný v súlade so zákonom. č 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, pričom znalec zodpovedal len na položené otázky bez toho, aby hodnotil zodpovednosť žalovaného. Odvolací súd zároveň dodáva, že v prejednávanej veci je porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle zemného plynu č. 952301302196 preukazované žalobcom aj ďalšími listinnými dôkazmi, fotodokumentáciou zadržaného falšovateľského náčinia, výpisom zo zoznamu zadržaného orgánmi činnými v trestnom konaní a výpisom z evidencie žalobcu (č.l. 41) , ako aj správou Úradu hraničnej a cudzineckej polície MV SR zo dňa 13.07.2015 (č.l. 43). Žalobca vykonal kontrolu odberného miesta na základe oznámenia orgánov činných v trestnom konaní o vyšetrovaní organizovanej skupiny páchatelov vykonávajúcich zásahy okrem iných aj do plynomeru žalobcu. Žalobcovi boli okrem fotodokumentácie profesionálneho falšovateľského náčinia predložené aj zoznamy osôb a odberných miest, dátumy s číselnými údajmi spotreby. V danom zozname osôb sa s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou nachádza aj žalovaný. I keď je v zozname označený ako „O. N.“, je zrejmé, že by mohlo ísť o žalovaného, nakoľko to preukazuje uvedený názov odberného miesta, ktoré je označené ako „K. XXX“ a údaje spotreby, ktoré korešpondujú s údajmi spotreby predloženými žalobcom. Je potrebné zdôrazniť, že meradlo žalovaného sa nenachádzalo na verejne prístupnom mieste. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a s poukazom na ustanovenie § 191 ods. 1 CSP o hodnotení dôkazov tak námietkam žalovaného týkajúcim sa znaleckého posudku nemožno priznať právnu relevanciu. Odvolací súd zároveň dodáva, že nie je viazaný rozhodnutiami iného senátu Krajského súdu v Trnave ide skôr o ojedinelý právny názor a v prejednávanej veci je potrebné zotrvať na vyššie uvedenom väčšinovom právnom názore.

36. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že žalobca v konaní nepreukázal vznik škody. Preukázanie poškodenia plomby je preukázanie protiprávneho konania, nie však preukázanie vzniku škody. Skutková podstata § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike pokrýva konanie spočívajúce v porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ktorého priamym následkom je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, a preto za škodu na účely § 82 ods. 2 zákona o energetike treba v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike považovať poškodené zabezpečenie, t.j. škodu na plombe.

37. Odvolací súd sa s prezentovanými argumentmi žalovaného nestotožňuje. Ako už bolo vyššie uvedené, zákon o energetike za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (plomba), ide o neoprávnený odber zemného plynu, na základe čoho vzniká odberateľovi v zmysle ustanovenia § 82 ods. 2 zákona o energetike povinnosť nahradiť okrem iného prevádzkovateľovi distribučnej siete vzniknutú škodu, vrátane ušlého zisku. V dôsledku porušenia zabezpečenia určeného meradla pred neoprávnenou manipuláciou zaniká platnosť overenia a tiež použiteľnosť údajov z tohto určeného meradla (§ 15 ods. 6 písm. d) zák. č. 142/2000 Z.z.). Údaje získané z takéhoto meradla dodávateľ plynu nemôže použiť ako podklad fakturácie, v dôsledku čoho nemôže v podstate vôbec vyúčtovať dodávku plynu (nie je totiž zrejmé, či vôbec plyn dodal a v akom rozsahu). Pokiaľ však bol na takomto odbernom mieste plyn skutočne odoberaný, potom je zrejmé, že niekomu tento plyn „chýba“. Pre určenie toho, komu chýba, kto teda má nárok na jeho náhradu, sú rozhodujúce pravidlá organizácie trhu s plynom. Plyn sa od dodávateľov prepravuje k odberateľom spravidla distribučnou sieťou (porovnaj § 2 písm. c) piaty bod zákona o energetike). Distribúcia plynu z technického hľadiska prebieha v zásade samospádom, keď zodpovednosťou prevádzkovateľa distribučnej siete je zabezpečovať v sieti v zásade dostatočný tlak na to, aby plyn v tejto sieti „tiekol“. Zjednodušene možno povedať, že jeho úlohou je zabezpečiť, aby bolo do tejto siete na jednom „konci“ vháňané dostatočné množstvo plynu na to, aby v tejto sieti bol dostatočný tlak na to, aby odberateľovi, ktorý otvorí kohútik alebo zapne plynový spotrebič, plyn na určenom mieste sám (vlastným tlakom) vychádzal. Distribučná sieť je na území Slovenskej republiky v zásade len jedna s určenými vstupnými bodmi a výstupnými bodmi (§ 50 ods. 2 a 3 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 24/2013 Z. z., ktorou sa

ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou a pravidlá pre fungovanie trhu s plynom), na ktorú sú však napojení rôzni dodávatelia plynu a odberatelia plynu. Je technicky v podstate nemožné viesť samostatnú sieť od každého dodávateľa ku každému odberateľovi, v dôsledku čoho sa plyn všetkých dodávateľov distribuuje k odberateľom jednou sieťou. Dodávatelia do nej plyn dodávajú, odberatelia z nej plyn odoberajú. Úlohou prevádzkovateľa distribučnej siete je potom jednak zabezpečovať zásadný súlad medzi množstvom dodávaného a množstvom odoberaného plynu a v rámci toho vyúčtovať a „spárovať“ množstvá plynu odobraté jednotlivými odberateľmi s jednotlivými dodávateľmi. Na tento účel vyhláška č. 24/2013 Z. z. ustanovuje v § 53 a 54, ako aj § 58 a nasledujúce podrobný postup, akým sa táto rovnováha zabezpečuje. Nie je možné presne predpokladať, koľko plynu odberatelia zo siete odoberú. V dôsledku toho môže dočasne nastať nesúlad medzi množstvom odobraného a dodaného plynu, čím vzniká tzv. odchýlka. Jej vyvažovanie sa uskutočňuje podľa § 2 písm. c) pätnásteho bodu zákona o energetike a § 67 vyhlášky č. 24/2013 Z. z. Ustanovenie § 67 ods. 1 vyhlášky č. 24/2013 Z. z. potom rozlišuje medzi technickým vyvažovaním (teda technické opatrenia na zabezpečenie prevádzky siete, napr. aj dodanie vlastného plynu prevádzkovateľa distribučnej siete do siete na účel udržania rovnováhy v sieti) a obchodným vyvažovaním, ktorým je vyúčtovanie vznikajúcich rozdielov. Prevádzkovateľ distribučnej siete na základe odčítania spotreby plynu jednotlivými odberateľmi, ktorí majú uzavretú zmluvu o dodávke s tým istým dodávateľom, zisťuje, či množstvo odobraného plynu zodpovedá množstvu plynu dodaného do siete týmto dodávateľom. Ak medzi týmito množstvami vznikne nesúlad, je zrejmé, že odberatelia odobrali plyn niekoho iného. Z uvedeného je zrejmé, akým spôsobom vzniká pri neoprávnenom odbere škoda prevádzkovateľovi distribučnej siete. V dôsledku porušenia zabezpečenia určeného meradla pred neoprávnenou manipuláciou sú údaje z takéhoto meradla nepoužiteľné, takže prevádzkovateľ distribučnej siete nemôže zistiť množstvo plynu, ktoré by mal „spárovať“ s príslušným odberateľom, ktorý má pre toto odberné miesto zmluvu. Ak však na takomto odbernom mieste bol odoberaný plyn, vznikala tým v sieti nerovnováha, pretože množstvo odobraného plynu nemá ekvivalent v množstve dodaného plynu. Túto nerovnováhu musel vyrovať prevádzkovateľ distribučnej siete dodaním vlastného plynu, resp. znášaním nákladov na tento plyn, ktorý nemôže priradiť a vyúčtovať konkrétnemu dodávateľovi. Žalovaný v rozhodnom období plyn odoberal. Napriek tomu, že uhradil zálohové platby svojmu dodávateľovi zemného plynu, tieto boli žalovanému zo strany dodávateľa plynu vrátené v podobe preplatku, keďže jeho spotreba plynu v rozhodnom období bola vyčíslená ako nulová. Žalovaný teda za odobraný plyn v rozhodnom období nič nezaplatil. Uvedenú skutočnosť žalovaný v konaní ani nenamietal.

38. Žalovaný v odvolaní taktiež namietal, že súd prvej inštancie vyvodil nesprávny záver o neunesení dôkazného bremena žalovaného vo vzťahu k určeniu výšky škody. Nakoľko žalobca určil výšku škody podľa vyhlášky č. 449/2012, je len povinnosťou žalobcu preukázať, že nemohol vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, a preto je daný dôvod na postup podľa vykonávacieho predpisu. Žalovaný taktiež poukázal na objektívne a spoľahlivé podklady, na základe ktorých je možné určiť výšku škody, t.j. údaje zaznamenané meradlom a údaje predstavujúce priemer množstva plynu za predchádzajúce obdobia vyplývajúce z predchádzajúcich vyúčtovacích faktúr.

39. Odvolací súd konštatuje, že aplikácia vyhlášky č. 449/2012 prichádza do úvahy v prípade, pokiaľ nie je v konaní možné na základe dôkaznej situácie skutkovo ustáliť množstvo odobraného plynu. Ak žalobca tvrdí, že v prípade neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike nie je možné vyčísliť skutočnú škodu a pri vyčíslení škody je možné postupovať len podľa vyhlášky, potom je dôkazné bremeno na žalovanom, aby preukázal, že skutočnú škodu je možné preukázať a ako sa má preukázať. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/13/2019 je rozobratá otázka tzv. negatívnej dôkaznej teórie, ktorú treba rešpektovať pri posudzovaní dôkazného bremena na strane konkrétnej strany sporu. Ide o pravidlo, že neexistencia (niečoho) sa zásadne nepreukazuje. Od nikoho nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

40. Žalovaný poukazoval na údaje zaznamenané meradlom a údaj predstavujúci priemer hodnôt množstva plynu spotrebovaného v predchádzajúcom období ako objektívne a spoľahlivé podklady pre určenie výšky škody a podľa jeho názoru bolo možné z týchto dôkazov pri určení výšky škody vychádzať. Odvolací súd konštatuje, že údaje uvedené žalovaným nemožno použiť pre určenie výšky škody. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorá sa zaoberá danou problematikou (uznesenie sp. zn. 5Obdo/32/2018 zo dňa 29.11.2018, rozsudok sp. zn. 3Obdo/49/2018 zo dňa 13.06.2019, uznesenie sp. zn. 3Obdo/49/2019 zo dňa 26.09.2019).

41. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/32/2018 „pre určenie skutočne spôsobenej škody v zmysle množstva odobratého plynu v prípade neoprávnených odberov plynu by prevádzkovateľ distribučnej siete, z ktorej bol plyn neoprávnene odobratý, musel poznať presné množstvo takto odobratého zemného plynu. V zmysle ustanovenia § 19 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov je možné určené meradlá používať na daný účel, len ak majú platné overenie, ak sa toto vyžaduje, teda záväzný (jednoznačný) údaj o spotrebe môže poskytnúť výlučne plynomer s platným overením. Podľa tohto ustanovenia na určenie množstva odobratého plynu nie je možné použiť údaj z meradla, na ktorom bolo porušená plomba (overovacia/zabezpečovacia značka). Objektívnym a spoľahlivým podkladom, ktorý zákon v odseku 3 § 59 zákona o energetike č. 656/2004 Z.z. (obsahovo zodpovedá § 82 ods. 3 zákona o energetike) predpokladá, t.j. podkladom na základe ktorého by bolo možné presne zistiť odberateľom spotrebované množstvo plynu počas rozhodného obdobia (t.j. výšku skutočnej škody), nemôže byť ani údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, keďže toto neznamena automaticky rovnaký odber za obdobie zisťované. Pokiaľ teda nie je možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu v rozhodnom období spôsobom, ktorý neodporuje zákonu, a teda nemožno spoľahlivo určiť výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné túto výšku určiť spôsobom ustanoveným zákonom, a to za použitia na to vypracovaného podzákonného predpisu, ktorý zohľadňuje existenciu konkrétnych spotrebičov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, v ktorej k odberu plynu dochádzalo, a ich skutočnú spotrebu.“ Uvedené závery vyplývajú aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/49/2018 a 3Obdo/49/2019. Z dôvodu, že žalovaný v konaní nepreukázal výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné výšku škody určiť na základe vyhlášky č. 449/2012.

42. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že upustil od svojho predchádzajúceho právneho názoru vysloveného v uznesení č. k. 23Co/119/2017 - 227 zo dňa 26.03.2018 o relevancii predchádzajúcej histórie spotreby plynu neoprávneného odberateľa pri určovaní výšky škody, na ktorý v odvolaní poukazoval aj žalovaný. Zmenu názoru v otázke určovania výšky škody pri neoprávnenom odbere plynu odôvodňuje odvolací súd práve vyššie citovanými právnymi závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré boli prijaté až po predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu a ktoré zreteľne určili, čo nemožno považovať za objektívny a spoľahlivý podklad pre určenie výšky skutočnej škody pri neoprávnenom odbere plynu v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike.

43. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

44. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP voči v odvolaní neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).